

nu ikke destomindre fraraade at vedtage denne Paragraf, er det ene og alene, fordi vi ere komne til den Anskuelse, at vi ikke se nogen Mulighed for at faa Loven vedtagen nu med denne Paragraf, og da dette er os om at gjøre, hvis det overhovedet er gjorligt at faa noget Udbytte ud af denne Lov, have vi resigneret os til nu at lade denne Paragraf falde, for der ved at faa Loven ud med Bestemmelser, som vi endda sætte Pris paa. — Til § 10 er der af den ærede Minister stillet Forslag til en forandret Affattelse af Paragrafen. Dette Forslag gaar, som ærede Medlemmer ville have set, ud paa i sit første Stykke at bestemme, at, naar et Fæstested er solgt til Fæsteren eller hans Enke eller hans Efterladte, skal Fæstetvungen bortfalde 3 Aar efter, og Stedet overgaa til Selveiendom, forudsat at det har været i Fæsterens Besiddelse 3 Aar iforveien. Til dette Stykke af Paragrafen er der af det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Müller) og mig stillet et Underændringsforslag, der gaar ud paa at forandre de 3 Aar af Fæstebesiddelse, som skulde være gaaede forud for Handelen, til 5 Aar, og at bestemme, at Fæstetvungen først skal ophøre 10 Aar efter, at Handelen er foregaaet. I det næste Stykke foreslaar Ministeren, at, naar et Fæstested bliver ledigt, og Eieren vil sælge det, kan det i de første 12 Uger kun sælges til den sidste Fæsters Efterladte, og naar Stedet er solgt til en af disse, skulde Fæstetvungen ophøre ved Skjødets Thinglæsning. Dertil have det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Müller) og jeg stillet Ændringsforslag, der gaa ud paa at udvide 12 Uger til 6 Maanedes, saa at Stederne ikke i de første 6 Maanedes, efterat de ere blevne fæsteledige, skulle kunne sælges til Andre end Brugerens Børn, og at forandre Bestemmelsen om, at Fæstetvungen skulde ophøre ved Skjødets Thinglæsning, saa at den først skal ophøre 10 Aar efter denne Thinglæsning. Det 3die Stykke i den ærede Ministers Forslag indeholder en Bestemmelse om, hvorledes der skulde være at forholde, naar der ikke opnaaedes Overenskomst mellem Godseieren og den sidste Fæsters Efterladte om en Handel om Stedet. Stykket indeholder

den Bestemmelse, at i saa Tilfælde skulde Stedet, hvis Godseieren overhovedet vilde sælge det, kun kunne sælges ved offentlig Auktion, og at Fæstetvungen da skulde bortfalde strax, hvis Nogen af den sidste Fæsters Efterladte kjøbte det, men hvis en Fremmed eller Godseieren selv kjøbte Stedet, skulde Fæstetvungen falde bort efter 20 Aar, medmindre den bliver afløst ved Indbetaling i Statskassen af $\frac{1}{4}$ af Auktionsprisen. Dette Forslag er efter vor Overbevisning et saadant, at vi ikke paa nogen Maade kunne gaa ind derpaa; det vilde nemlig gjøre det muligt for Godseieren at faa Fæstetvungen afløst, uden at det behøvede at koste ham Andet end at lade Fæstestederne, efterhaanden som de bleve fæsteledige, sætte til Auktion, og den eneste Udgift, han da havde at betale for Fæstetvangens Afløsning, vilde da blive Auktionsomkostningerne; thi hvis han selv kjøbte Stederne, vilde Fæstetvungen endnu hvile derpaa i 20 Aar, og han vilde saaledes være forpligtet til at bortfæste Stedet igjen, naar han ikke afløste Fæstetvungen med $\frac{1}{4}$ af Auktionssummen, men hvis det nye Fæste varede udover de 20 Aar, vilde da Fæstetvungen paa Fæstestedet være ophørt uden at koste Godseieren Andet end at betale Omkostningerne ved Auktionen. Dette ville vi finde at være af en saa farlig Beskaffenhed, at vi ikke paa nogen Maade kunne tiltræde det, og vi tillade os derfor under Nr. 25 at stille et Ændringsforslag til dette Stykke, som gaar ud paa, at hvis Godseieren selv eller en Fremmed kjøbte Stedet ved Auktion, skulde Godseieren inden Auktionskjødets Udstedelse indløse Fæstetvungen med $\frac{1}{4}$ af Auktionssummen, hvorimod Fæstetvungen skulde bortfalde uden nogen Afløsning, naar den sidste Fæsters Efterladte kjøbte Stedet. Dette vilde gjøre den Forskjel imellem den sidste Fæsters Efterladte og den Fremmede, at hin vilde blive denne Tjerdedel gunstigere stillet ved Auktionen end den Fremmede, idet han vilde faa Stedet fri for Fæstetvang uden anden Udgift end Auktionssummen, medens den fremmede Kjøber ikke blot skulde betale Auktionssummen, men være nødt til at afløse Fæstetvungen med $\frac{1}{4}$ af Auktionssummen, hvilket